

استفاده از تحلیل سلسله مراتبی (AHP) در رتبه‌بندی شاخص‌های ارزیابی معیارهای هویتی مساکن قدیمی باارزش، مطالعه موردي: محله قدیمی ساغریسازان رشت

محمود عنانهاد*

الله قویدل^۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۱/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۷/۱

چکیده:

اغلب واحدهای مسکونی جدید در بافت‌های قدیمی بالارزش شهری، فاقد حس تعلق به مکان و هویت مشخص هستند. این در حالی است که انسان‌ها، صرف نظر از موقعیت تاریخی، اجتماعی و جغرافیایی، همیشه به مکان هویتمند نیاز دارند. مقاله حاضر، راهنمای کاربردی در زمینه ارزیابی موثر و کارآمد معیارهای هویتی برای طراحان معماری و برنامه‌ریزان توسعه شهری می‌باشد که قصد دارد براساس نظرسنجی به روش SPSS به مهمترین شاخص‌های ارزیابی معیارهای هویتی و رتبه‌بندی آن با استفاده از تکنیک AHP دست یابند. درحال حاضر، متاسفانه بهدلیل عدم شناخت دقیق شاخص‌های ارزیابی معیارهای هویتی مساکن، تاکنون تحقیقاتی فنی و اثباتی در این حوزه صورت نگرفته و تنها در بعضی از تحقیقات به گردآوری شاخص‌ها اکتفا شده است. پژوهش حاضر در محله قدیمی ساغریسازان رشت صورت گرفته است. روش تحقیق در این پژوهش به صورت ترکیبی، تحلیل داده‌ها برمبانی استدلال منطقی و با استفاده از راهبرد کیفی-کمی می‌باشد. دراین مقاله ابتدا با استفاده از مستندات مرتبه، شاخص‌های ارزیابی معیارها و زیرمعیارهای اولیه شناسایی و سپس پرسشنامه سنجش شاخص‌ها تهیه و تنظیم و در بین ۴۷ ساکنین این بافت قدیمی توزیع گردید و اطلاعات جمع آوری شده با نرم افزار SPSS تحلیل شدند و سپس با استفاده از نرم افزار Expert Choice11 شاخص‌های هویتی مساکن قدیمی بالارزش با توجه به معیارهای تعیین شده، از طریق تکنیک فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) رتبه‌بندی و ارزیابی شدند. نتایج حاکی از آن است که از بین ۹ زیر معیار شاخص هویت در محله مورد مطالعه، معیار شناسایی مکان و حس تعلق به مکان سکونت، دارای سطح اولویت ۷/۵۳٪ می‌باشد که بیشترین ضریب معیار نسبت به دیگر معیارها را به خود اختصاص داده است.

واژگان کلیدی: فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، شاخص‌های ارزیابی هویتی، واحدهای مسکونی، ساغریسازان، رشت

۱. استادیار گروه معماری، موسسه آموزش عالی مهرآستان، آستانه، ایران.

۲. دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم اقتصادی، دانشگاه قم، پژوهشگر گروه اقتصاد و مدیریت، قم، ایران.

مقدمه

انسان‌ها همواره و در هر موقعیت جغرافیایی، تاریخی، اجتماعی، به مسکن و سرپناه نیاز دارند. بافت‌های قدیمی شهرها با توجه به وقایع تاریخی و خاطرات فردی و جمعی در ذهن شهروندان منطقه جایگاه ویژه‌ای دارند. از این‌رو مفهوم سکونت و شکل‌گیری آن در رابطه انسان با مکان، با برآورده شدن نیازها و رفتارهای انسان ارتباط تنگاتنگی دارد. در این ارتباط تأمین مکان مناسب برای سکونت مستلزم ایجاد شرایطی در محیط کالبدی است، که در آن امکان ارضاء نیازهای کاربر فراهم گردد. این نیازها نمونه‌ها و موارد روانشناختی را نیز شامل می‌شود، در این رابطه هویت به‌مثابه بخشی از احراز حس بودن و تعلق از ضرورت‌های می باشد که لازم است در طراحی محیط‌های سکونتی مورد توجه قرار گیرد (پاکزاد، ۱۳۹۳: ۱۶). بی تردید در زندگی امروزه بسیاری از موارد به گونه‌ای برگشت ناپذیر دگرگون شده‌اند و بسیاری از اشکال معماری و فضاهای شهری اهمیت سابق خویش را از دست داده‌اند. توسعه بی‌دروپیکر شهرها، در همه‌جا قالب شکلهای هنری کهنه را در هم شکسته است. با توسعه روزافزون، بناهای جدید و تعداد خیابان‌ها و میدان‌های وسیع، معماری‌های یکسان گاه پرخرج و بی‌سلیقه، افزونی می‌یابد. بناهای قدیمی بالارزش با الگوهای معماری فرو می‌ریزند و بناهای جدید بی‌هویتی سردر می‌آورند و بسیاری از شکل‌های زیبای معماری کم‌کم ناپذید می‌گردند. مسئله مسکن و تأمین آن برای شهروندان، به‌ویژه گروه‌های کم درآمد همراه با رشد سریع شهرنشینی درنتیجه مهاجرت‌های روستا-شهری و افزایش طبیعی جمعیت به‌دلیل عدم تعادل بین عرضه و تقاضای مسکن اهمیت بیشتری یافته است. به‌طوری که در بعضی از کشورها به یک معضل اجتماعی تبدیل شده است. با این وجود مسکن اهمیت بنیادی در رشد جوامع انسانی داشته و دارد (فنی و همکاران، ۱۳۹۶: ۷۸). در سنت معماری و شهرسازی معنی واژه هویت را می‌توان در بازناسی و تشخیص عناصر معماری و شهرسازی و ماندگارسازی بناهای مسکونی و غیر مسکونی در بافت‌های قدیمی بالارزش دانست. در کلیه مباحث مرتبط با هویت، یک نکته مشترک اساسی وجود دارد و آن این است که هر ملتی نیازمند عناصر هویت بخش است تا خود را از ملل دیگر متمایز سازد. از طرف دیگر، در جامعه‌ملی، که ترکیبی از خردۀ فرهنگ‌های گوناگون است، واحدهای فرهنگی جامعه‌ملی، نیز به این عناصر متمایز کننده نیاز دارند (لاوسون، ۱۳۹۱: ۱۹). در بررسی رابطه فعالیت‌های انسانی با مکان، سکونت رابطه‌ای پرمعنا میان انسان و محیط است و در این راستا دو عامل فضا و احساس تعلق که برگرفته از خاطرات فردی و جمعی ساکنین است عوامل و متغیرهای مهمی در شکل‌گیری این رابطه پرمعنا درجهت دستیابی به هویتمند بودن ساختار معماری است. عامل اول به تشخیص فضا و عملکردهای فیزیکی و کارایی آن مرتبط است و عامل دوم معطوف به عملکرد ارجایی و احساسی عاطفی محیط می‌باشد

که از آن به حس مکان و احساس تعلق به مکان تعییر می شود (شولتس، ۱۳۹۳: ۳۹۷). در شرایط حاضر در خوشبینانه ترین حالت، بناهای احدهای در بافت موجود تنها پاسخگوی نیاز به سرپناه کاربران می باشد و توجهی به نیازهای روانشناختی آنان نشده است. به دلیل یکی نبودن کاربر و کارفرما در طراحی واحدهای بنای مسکونی، اغلب به تأمین نیازهای عام زیست شناختی توجه می شود و از پرداختن به نیازهای فراتر، از جمله احراز هویت بافت‌های قدیم باز می‌مانند. این تنزل کیفیت کالبدی که ناشی از موارد یادشده در این سکونتگاهها و خدشه‌دار شدن هویت آن‌ها است، ضرورت مداخله، احیا، بازنده سازی و ساماندهی بافت‌های قدیمی باارزش را ضروری می‌سازد. از این‌رو، اهداف پیش‌رو در پژوهش حاضر عبارتند از: ۱- رتبه‌بندی شاخص‌های ارزیابی معیارهای هویتی درجهت حفظ هویت واحدهای مسکونی محله قدیمی ساغری‌سازان که با توسل به مطالبات روانشناختی کاربران با محیط و واحدهای مسکونی نوساز صورت می‌گیرد. ۲- تعیین عوامل کمی و کیفی و ارائه راهکارهای مربوطه موثر در ایجاد احراز هویت معماری بومی مساکن شهری درجهت اجراء نوسازی آن (بافت‌های موردنظر). بی‌تردید ما مجاز نیستیم که از امکانات بافت باارزش تصویربرداری مصنوعی و کپی برداری صرف را به انجام برسانیم، این امر با زندگی و تکنولوژی جدید سازگار نخواهد بود.

ما نیاز بدان داریم که آنها را به دقت بازشناسیم. لازم است که الگوهای معماری گذشته، زندگی دوباره‌ای یابند، و تنها در تطبیق آگاهانه آن الگوها با اوضاع و احوال جدید است که می‌توانیم هویت معماری باارزش قدیمی را در نوسازی واحدهای مسکونی بکار ببریم. در این راستا، فرضیات مورد بررسی در این پژوهش عبارتند از: ۱- استمرار و حفظ هویت کلیت بافت ساغری‌سازان به نحوه رعایت رتبه‌بندی در معیارهای هویتی معماری خانه‌های قدیمی بستگی دارد. ۲- به نظر می‌رسد استمرار و حفظ هویت کلیت بافت و مساکن قدیمی باارزش ساغری‌سازان به وجود خاطره جمعی و احساس حس تعلق در شهروندان نسبت به مکانهای مختلف بافت وابسته است.

شهر رشت با دارا بودن جاذبه‌های طبیعی، تاریخی و حتی مساکن قدیمی، سالانه گردشگران بسیار زیادی را به خود جذب می‌کند. بافت باارزش و مرکزی شهر رشت هم به دلیل جای دادن بخش اعظم عملکردهای مهم شامل بازارهای محلی و بومی، بافت‌های مسکونی باارزش، از اهمیت و ارزش والایی در زیبایی و حفظ هویت شهر رشت برخوردار است. محلات شهر رشت در طی دوره‌های مختلف رشد و تحول شهر، به لحاظ تقسیمات و تعداد دچار دگرگونی شدند و حتی نامهای قدیمی که به آنها نسبت داده می‌شد، به مرور به فراموشی سپرده شد. محلات قدیمی و تاریخی شهر، ۸ محله به نام‌های کیاب، خمیران، چوماسرا، پسکیا، استادسر، بازار، صیقلان، زاهدان بودند. به مرور با تغییرات عمرانی ناشی از طرح جامع اول در شهر و احداث معابر جدید و عریض،

مرز محلات تغییر یافت، به عبارتی خیابان‌های نسبتاً عریض و جدیدالاحداث، قاطعانه ارتباطات کالبدی و عملکردی و روابط اجتماعی اهالی داخل محلات را جدا نموده و همراه با رودخانه‌های زرجوب و گوهر رود مرزهای جدید محلات را رقم زد. به همین علت محدوده برخی محلات با محدوده گذشته آن متفاوت شد و نه تنها محدوده محلات، بلکه عناوین محلات باقی مانده از دوره قاجار نیز تغییر کرد. ساغریسازان بخشی از محله بزرگ خمیران زاهدان است و از جمله محلات قدیمی و بالرژش شهر رشت محسوب می‌شود. محدوده مورد مطالعه در این پژوهش از قدیمی‌ترین محلات شهر رشت و از قدیم مرکز فرهنگی و مذهبی شهر رشت بوده است. وجود امامزاده خواه‌رامام، مدارس عالیه، مساجد و بقعه‌های نزدیک به هم در هم‌جواری دو میان بازار شهر رشت یعنی ساغریسازان نقش آن را برجسته کرده است. بافت این منطقه به صورت ریزدانه بوده و خیابان‌های دانشسرا و ساغریسازان (بادی الله) که به صورت نیم دایره غیرمنظم از میدان پاسداران به وسط خیابان مطهری کشیده شده‌اند که از وسط این بافت فشرده گذشته و دو محله مذکور را از هم تفکیک می‌کند، به طوری که محله رودباران در شرق و شمال و ساغریسازان در غرب قرار می‌گیرند. خیابان ساغریسازان با بدنه کاملاً تجاری و به عنوان یک خیابان جمع کننده، باعث استقلال این دو محله از شهر شده است، به‌طوری که این دو محله در کنار هم به عنوان یک هسته مستقل می‌توانند نیازهای خود را عمل کنند. وجود مرکز مذهبی متعددی در این منطقه مثل: امامزاده خواه‌رامام، مسجد آقا سید عباس و آقا سید اسماعیل، چهاربرادران و مسجد سوخته تکیه، خانه‌های قدیمی بالرژش موجب شده که نقش قدیمی فرهنگی و مذهبی این محلات تقویت شود. این بناهای مسکونی و غیرمسکونی با کالبدی متمایز به صورت توده‌هایی گستردۀ به راحتی در منطقه قابل شناسایی‌اند و به عنوان یک نشانه در منطقه محسوب می‌شوند که باعث هویت بخشیدن به محله و حتی شهر می‌شوند. ساغریسازان جزء محدود محلات رشت است که محدود بافت سنتی آن حفظ گردید است. قدمت و سنت از ویژگیهای مهم و قابل توجه محله ساغریسازان است که در آن، فقیر و غنی در کنار هم بدون جدایی گرینی زندگی می‌کرده‌اند و امروزه بافتی بالرژش قدیمی محسوب می‌شود که بخشی از آن دستخوش تغییر شده و بسیاری از ثروتمندان محله از آن کوچ کرده‌اند. طرح‌های بازسازی و بهسازی بافت‌های قدیمی که به منظور حل معضلات به‌ویژه کمبود مسکن از طریق افزایش تراکم صورت می‌پذیرد، منجر به تغییر الگوهای بالرژش معماری گذشته مسکونی و ایجاد الگویی نو و همچنین رواج آپارتمان‌سازی‌های بی‌رویه در آن شده است؛ این امر می‌تواند عنقریب موجب محبوهویت و یا آسیب جدی به آن گردد (عنانهاد و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۳۷).

به عبارتی دیگر، درجهت رسیدن به راه کارهای اثباتی، تحلیل و بررسی رابطه تعاملی میان محیط ساخته شده و نیازهای پایه و فرانیازهای کاربران می‌تواند از جنبه‌های تازه این پژوهش تلقی گردد. علاوه بر آن وجود ویژگی‌های خاص هر مکان جغرافیایی و تعیین راه کارهای معماری برای آن که با ملاحظه پرهیز از تکرار و اقتباس صورت پذیرد، جنبه‌های دیگری از خلاقیت و بطبع تازگی را در خود مستتر خواهد داشت. بنابراین، سوال اصلی پژوهش را با توجه به بیان مسأله پیش رو اینگونه می‌توان بیان کرد:

- با توجه به شاخص‌های هویت معماری مساکن قدیمی بالارزش ساغری‌سازان اولویت‌بندی آن‌ها چگونه است؟

مبانی نظری

هویت^۱

ششمین کنفرانس اجمعی و پژوهش در شکل‌یابی هویت گفتمانی در معنایابی برای هویت را در برگرفت تا امکان ارائه تعاریف مناسبی را فراهم کند ولی نتوانست به یکپارچگی در معنایابی و مفهوم واژگان هویت منجر شود. ربر^۲ هویت را مفهومی ذهنی و انگاشتی فردی می‌داند که فرد خویشتن را با آن می‌انگارد و یا تلاش می‌کند تا آن گونه جلوه دهد. برون^۳ هویت را شاکله‌ای ذهنی و روان‌شناختی می‌داند که بر نحوه رفتار انسان اثر می‌گذارد (Brown & Werner, 1985: 536). براین اساس است که شهر بی‌هویت انسان‌های بی‌هویت به وجود می‌آورد. تنها از رویکرد شهرسازی نمی‌توان بازخوانی مفهوم هویت را در ساختار شهر ممکن کرد، چرا که عملکرد شهرسازی به عنوان یک تسهیل کننده نمی‌تواند به وجود آورنده شاکله‌ای باشد که محلات شهری را شکل می‌دهد. هویت در حوزه‌ها و مکاتب مختلف دارای تعاریف و اختلافاتی است که باید این مفاهیم پیش از وارد شدن به بحث هویت ایرانی^۴ و هویت معماری^۵ مورد بررسی قرار گیرد تا به درکی کلی از واژه هویت و معنای آن دست یابیم. گیدنز^۶ در یکی از آخرین نقطه نظرهای جامعه شناسانه و روانشناسانه خود، معتقد است، هویت مکان در واقع همان چیزی است که فرد، چنانکه در اصطلاح «خودآگاهی» آمده است، به آن آگاهی دارد،

1. Identity

2. Rabber

3. Brown

4. Iranian Identity

5. Architectural Identity

6. Giddens

مفهومی که به معنای تداوم فرد در زمان و مکان می‌باشد (گیدنز، ۱۳۷۸: ۱۴۸). در این میان، شاید یکی از کسانی که مشخص ترین تعریف را در این رابطه با هویت در شهر و فضاهای آن مطرح می‌کند، "لینچ" باشد. از نظر وی، ساده‌ترین شکل معنا، هویت است یعنی معنای یک محل، هویت، یعنی حدی که شخص می‌تواند یک مکان را به عنوان مکان متمایزی از سایر مکان‌ها شناخته و یا بازشناسی نماید، به طوری که شخصیتی مشخص، بی‌نظیر و یا حداقل مخصوص به خود را دارا شود. لینچ معتقد است عوامل متعددی در معنا و هویت بخشیدن به یک مکان موثر و دخیل هستند که در میان آن‌ها می‌توان به شناخت و آشنازی زیاد که منجر به ایجاد حس مکان می‌شود، رویدادها و وقایع که سبب خاطره انگیز شدن فضای شهری می‌شوند (کولبرگ، ۱۳۸۵، ۳۹۶). در جمع بندی نظریات اشاره شده در باب معنا و مفهوم هویت، می‌توان گفت که هویت، عامل تشخیص و تمایز محیط و درواقع تبدیل شدن آن به مکان و یا محلی خاص است.

هویت شهر، عینیتی است توام با ذهنیت، عینیت از آن نظر که بخشی از هویت وابسته به یک سری عناصر و نمایه‌های بیرونی و ظاهری است که دیده می‌شوند و ذهنیت از آن سو که بخشی از هویت در ذهن ساکنان شکل گرفته و خاطره، حس تعلق به مکان، تداعی‌ها و ارزش‌ها متباور می‌شود. هویت، محصول روابط اجتماعی مستقر و متباور در مکان است، اما تابع عوامل و عناصر ظاهری و سیمایی آن نیز می‌باشد (Smith, 2016: 112).

مفهوم هویت مکان

در بررسی مفهوم مکان و ارتباط آن با انسان، می‌توان به رابطه‌ای دو طرفه میان آنها، انسان و مکان رسید چراکه گُنش و خواست انسانی معنی را به فضا مرتبط می‌سازد و فضای خالی را به مکانی تجربه شده تبدیل می‌کند و به همین ترتیب مکان می‌تواند بر انسان تأثیر متقابل بگذارد و به واسطه معنایش به ارزشها و کنش‌های انسان سمت و سودهد. از این رو هویت مکان بخشی از هویت شخصی است. هویت مکان در اثر تجربه مستقیم محیط فیزیکی رشد می‌یابد؛ بنابراین بازتابی از وجوده اجتماعی و فرهنگی مکان گشته و در عین حال در غنای شخصیت فردی، نقش محوری دارد. زیرا بخشی از شخصیت وجودی هر انسان که هویت فردی او را می‌سازد، مکانی است که خود را با آن می‌شناسد و به دیگران می‌شناساند، و نیز هنگامی که راجع به خود فکر می‌کند خود را متصل به آن مکان می‌داند و آن مکان را بخشی از خود بر می‌شمارد. به علاوه میان فرد و آن مکان رابطه‌ای عمیق وجود دارد، رابطه‌ای که عمیق‌تر از صرف بودن و تجربه کردن آن مکان می‌باشد (رضازاده، ۱۳۸۰: ۵). علاوه بر این در شکل‌گیری

هویت مکان، نمی‌توان از سه جزء اصلی مکان یعنی محیط کالبدی، فعالیت‌ها و معانی غافل بود، چراکه این سه عنصر در کنار هم مواد خام تشکیل دهنده هویت یک مکان محسوب می‌گرددند و رابطه دوسویه میان آنها، عنصر اولیه ساختاری برای ایجاد هویت می‌باشد.

احراز هویت مکان در ارتباط با حس تعلق و دلبستگی به آن

مکان زمینه‌ای از فعالیت‌ها است و عموماً دارای یک هویت شناختی است. همچنین مکان دربرگیرنده دنیاهای اجتماعی متتنوع و دارای تاریخی است که گذشته، حال و آینده را به هم می‌پیوندد. هر کدام از این جنبه‌ها واجد اهمیت است. رلف در کتاب مکان و بی مکان می‌نویسد: «مکانها ترکیبی از نظم طبیعی و نظم انسانی هستند و از مراکز با اهمیت تجارب بالافصل ما از جهان محسوب می‌شوند». از نظر وی، خاصیت اصلی مکان در توان آن برای نظم دهی و تمرکز بر مقاصد، تجربه و رفتار بشری به طور فضایی نهفته است (پرتوى، ۱۳۹۲: ۷۵). دلبستگی به مکان از مجموع ویژگی‌های محیطی و الگوهای ذهنی افراد تشکیل شده است. این مفهوم از خصوصیات محیط فیزیکی و ارزیابی آنها توسط بهره برداران ایجاد می‌شود و از فردی به فرد دیگر متفاوت است (Riley, 1992: 35). براین اساس دلبستگی به مکان با ویژگی‌های اجتماعی و فردی مخاطبان، میزان ارتباطات افراد در مکان و میزان مشارکت در مراسم جمعی ارتباط مستقیم دارد (Brown & Werner, 1985: 535). دلبستگی به مکان همان‌گونه که با طولانی تر شدن مدت سکونت و بازدید فرد در یک محل افزایش پیدا می‌کند، به تعامل فرد با دیگران در آن مکان نیز بستگی دارد (Relph, 1976: 33). از نظر سیتالو¹ تعلق مکانی از جنبه روان‌شناسی و هویتی قابل تفسیر است. در روان‌شناسی، تعلق مکانی به رابطه شناختی فرد با یک محیط یا یک فضای خاص اطلاق می‌شود و از لحاظ هویتی، تعلق به مکانی رابطه تعلقی و هویتی فرد به محیط اجتماعی است که در آن زندگی می‌کند (لينچ، ۱۳۹۳: ۱۶۷).

هویت مکان در عین آنکه وابسته به فرد، تجارت خاص و نحوه اجتماع پذیری آن است، انعکاس دهنده افراد و گروه‌هایی است که در آن مکان خاص زندگی می‌کنند (Proshansky, 1978: 155). گذشته مکانی فرد به عنوان ابزاری در برآوردن نیازهای فرهنگی - اجتماعی، روان-شناختی و فیزیولوژیکی فرد سهیم است. مکان از سه مؤلفه مرتبط به هم که بدان معنا و مفهوم خاص می‌بخشد تشکیل شده است. محیط فیزیکی، روان‌شناسی درونی افراد و فرآیندهای اجتماعی (Canter, 1977: 159). حس مکان وابسته به احساس و تصور افرادی

1. Sitalo

است مکان را تجربه کرده اند و مربوط به نیاز هویت بخشی محیط شخصی و نیاز به بودن در یک مکان با هویت برای افراد است (Relph, 1976: 64). دلبستگی به مکان چیزی فراتر از تعییت از مکان، بلکه منعکس کننده هویت افراد است. «آلتمن» معتقد است که، دلبستگی به مکان در نحوه ادراک هویتی فردی و جمعی تأثیرگذار بوده و مبتنی بر فعالیت هایی است که افراد در قالب مقتضیات فرهنگی خود انجام می دهند (Altman & Low, 1992: 148). حس مکان به توانایی مکان در برانگیختن احساسات انسانی به واسطه کیفیاتی بستگی دارد که آن را از سایر مکان‌ها متمایز می‌کند و هویت مکان تشکیل شده از تصویر ذهنی، تولید تجارب، تفکرات، خاطرات و احساسات بی واسطه و تفسیر هدفمند از آنچه هست و آنچه باید باشد (Relph, 1976: 56). در عین حال، هویت مکان نوعی دلبستگی عاطفی با مکان برپایه اهمیت نمادین مکان، به عنوان ظرف عواطف و احساسات نیز هست که به زندگی فرد، هدف و معنا می‌بخشد (Willams & Vaske, 2003: 835). تحقیقات بروی حس مکان اغلب بر روی سه ساختار دلبستگی به مکان، تعییت از مکان و هویت مکان مرکز شده است (Stedman, 2003: 675). از نظر شولتس، پدیده حس تعلق به مکان مفهومی کیفی است و هویت و ساختار مکان، متأثر از مرز/قلمرو، تمرکز/محصوریت، عرصه درونی/عرصه بیرونی، شناسایی و خوانایی است. هر نوع محصوریتی به وسیله مرز تعریف می‌شود. هایدگر در این باره می‌گوید: «مکان و قلمروی مرز، بدون ارتباطش با محیط مجاور نمیتواند موجودیت داشته باشد» (Sun- Young, 2003: 26). درواقع، احساس تعلق و واپستگی به مکان سطح بالاتری از حس مکان است که در هر موقعیت و فضا به منظور بهره‌مندی و تداوم حضور انسان در مکان نقش تعیین کننده‌ای می‌باید. درواقع واپستگی به مکان¹ رابطه نمادین ایجاد شده توسط افراد به مکان است که معانی احساسی، عاطفی و فرهنگی مشترکی با یک فضای خاص می‌دهد (عنانهاد، غلامعلی زاده، ملک‌جهان، ۱۳۹۸: ۷۸). «رِلف» انواع هویت مکان را براساس تصورات از سلسله مراتب دیالکتیک عرصه درون و بیرون مشخص می‌کند. رِلف معتقد است: مفهوم دیالکتیک و عرصه‌های درون و بیرون، هسته اصلی ساختار سکونت در مکان است. اگر شخصی احساس در درون بودن در مکان داشته باشد، وی به جای ترس، احساس اینمی دارد، به جای بی‌پناهی، پناهگاه دارد، به جای اضطراب، حس راحتی و تعلق دارد (Relph, 1976: 48). رِلف برای عرصه درون- برون قائل به سلسله مراتبی هفتگانه است:

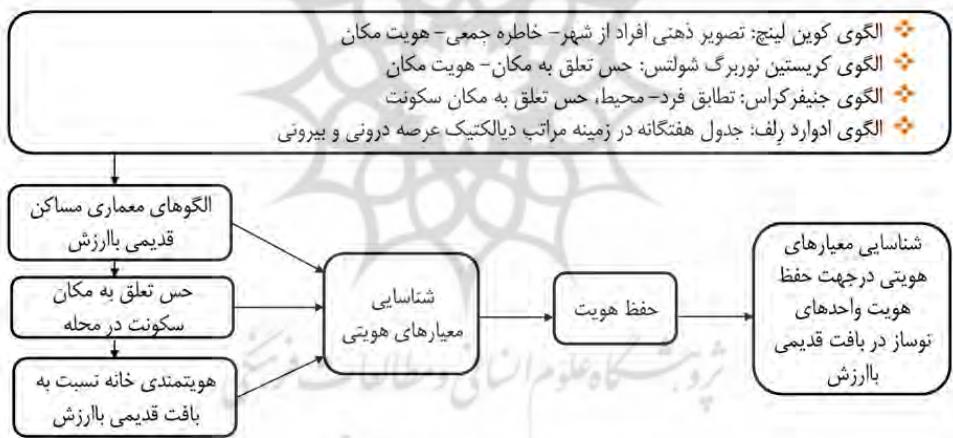
پرستال جامع علوم انسانی

1. Dependence on location

جدول ۱ - سلسله مراتب دیالکتیک عرصه درون و بیرون از دیدگاه رلف (Relph, 1976: 48)

ردیف	سلسله مراتب دیالکتیک عرصه درون و بیرون	نظریه و توضیحات
۱	عرصه بیرونی هدفمندانه	مکان، به عنوان یک شی، مجزا از فرد تجربه کننده مکان مورد مطالعه قرار می‌گیرد.
۲	عرصه بیرونی وجودی	شخص حس می‌کند جدا از مکان یا خارج آن است. (حس بیگانگی، بی خانمانی و...)
۳	عرصه بیرونی ضمنی	موقعیتی که در آن، مکان صرفاً جایگاهی برای نوعی فعالیت است.
۴	عرصه درونی وجودی	شامل حس وابستگی و راحتی در مکان بوده و این حس عمیق ترین نوع تجربه مکان است.
۵	عرصه درونی غیر مستقیم	موقعیتی که از درگیری عمیقاً دست دوم (از طرق نقاشی و داستان...) با مکان مرتبط می‌شود.
۶	عرصه درونی توأم با همدلی	موقعیتی که در آن شخص به عنوان یک فرد بیرونی تلاش می‌کند مکان را عمیقاً بشناسد.
۷	عرصه درونی رفتاری	موقعیتی که در برگیرنده دقت و توجه سنجیده و حساب شده به ظاهر مکان است.

می‌توان گفت تمرکز و محصوریت نقش مهمی را در ایجاد درک فضایی و ارتباطی استفاده کننده و محیط ایفا می‌کند تا جایی که اگر یک فضا به شکل مطلوبی محصور نشود، نمی‌توان به یک فضای شهری مطلوب دست یافت (Schulz, 2008: 35).

نمودار ۱ - متغیرها و مدل مفهومی پژوهش

پیشینه پژوهش

مطالعه سیستماتیک در مورد کیفیت محیط سکونتی تقریباً جدید است و به طور کلی منحصر به نیمه دوم قرن بیستم می‌شود. شاید بتوان گفت توجه به کیفیت محیط کالبدی برای اولین بار در نوشته‌های کوین لینچ^۱ مطرح گردید که در آن به بررسی رابطه بین کیفیت محیط زندگی با کیفیت زندگی ساکنین پرداخت. کرپ^۲ و زاوادسکی^۳ مطالعات و پژوهش در این زمینه را به دو دسته تقسیم نموده اند؛ ۱- بعضی از مطالعات اولیه به طور جنبی به موضوع کیفیت محیط مرتبطند و ویژگی بیشتر این مطالعات بررسی رابطه متقابل فرد با محیط بلافصل خود است. ۲- بعضی دیگر از تحقیقات انجام شده در زمینه کیفیت محیط، بر روی خصوصیات افراد ساکن در یک محله به عنوان همسایه مرکز شده است (لینچ، ۱۳۹۳: ۱۲۳). نتایج این مطالعات نشان داده که خصوصیات افراد ساکن در محله خیلی مهمتر از شاخص‌های فیزیکی محلات در تعیین میزان رضایت ساکنان است. به طور کلی تحقیقات در زمینه کیفیت محیط شهری درابتدا از کیفیت مسکن و میزان رضایت از محیط بلافصل سکونتی شروع گردید و به تدریج به حوزه‌های وسیع‌تر در سطح محلات، اجتماعات محلی، شهر، منطقه و کشور کشیده شده است. جین جکوبز^۴ در سال ۱۹۶۱ در کتاب زندگی و مرگ شهرهای بزرگ آمریکا، ۵ معیار را برای محیطی با کیفیت مطلوب درنتایج پژوهش خود بیان می‌کند: ۱- ملحوظ داشتن فعالیت‌های مناسب بیش از توجه به نظم بصری محیط، ۲- استفاده از کاربری مختلط چه به لحاظ نوع استفاده و چه از نظر حضور اینیه با سن‌های مختلف در ناحیه، ۳- توجه به عنصر خیابان، ۴- نفوذپذیر بودن و قابل دسترس بودن بافت، ۵- اختلاط اجتماعی و انعطاف پذیر بودن فضاهای (ممتأز، ۱۳۷۹: ۱۹۴). نتایج مطالعات انجام گرفته توسط کوین لینچ راجع به تصویر ذهنی افراد از شهر خود حاکی از آن است که شهروندان "نقشه ذهنی" شهر یا محله خود را در پنج عنصر و روابط بین آنها خلاصه می‌کنند: مسیر، گره، لبه، نشانه، حوزه. آنچه در کنار کالبد شهری معنا بخش تصویر ذهنی شهر در ذهن مخاطب می‌باشد، کیفیت حضور انسان و بروز رفتار اجتماعی متناسب در ارتباط با عناصر مذکور خواهد بود (لینچ، ۱۳۸۷: ۱۴۸). بافت‌های قدیمی با فعالیتها و روابط بین افراد تعریف می‌شده و همین روابط انسان‌ها و تصورات ذهنی خاطرات جمعی را شکل می‌دهند. در گذشته به علت نزدیک بودن محل زندگی به محل کار، گذراندن زندگی به صورت جمعی با ساکنین محل شکل می‌گرفت و این خود موجب احساس تعلق به مکان و دلیل داشتن خاطرات مشترک در یک محله قدیمی بوده است. خاطره را برای اولین بار

1. Lynch
2. Crepe
3. Zawodski
4. Jane Jacobs

موریس هالبوکس، جامعه شناس فرانسوی، در کتاب "چارچوبهای اجتماعی خاطره"، مطرح کرد (آزاد و پرتوى، ۱۳۹۱: ۳). براساس نظریه هالبوکس^۱ و نتایج حاصله در حیطه خاطره جمعی، به این نکته اشاره می کند که عضویت فرد در گروه، زمینه هایی را فراهم می آورد که فرد را قادر به خاطر سپردن و فراموش کردن رویدادها می کند و بدون وجود این زمینه عمل، به خاطر آوردن امکان پذیر نیست. به گفته والتر بنیامین^۲: "خاطره ابزار تفحص گذشته نیست، بلکه صحنه ای است برای آن، خاطره میانجی تجربه در بافت گذشته است". در عرصه معماری و شهرسازی، خاطره جمعی از دهه ۱۹۷۰ به این سو و درنتیجه به کارگیری نابجای پیشنهادهای منشور آتن مورد توجه قرار گرفت. افرادی همچون آلدوروسی^۳، کریستین نوربرگ شولتس^۴، کوبن لینچ، کریستوفر الکساندر^۵ و کریستین بویر^۶ (تاریخ شناس شهری) هر یک به بیان جنبه های گوناگون ارتباط خاطره جمعی با مکان و هویت پرداخته اند. متاسفانه در ایران پژوهش های هدفمندی در این حیطه صورت نگرفته است. همان طور که گفته شد موضوع کیفیت محیط به ویژه در بافت های قدیمی اهمیت بالای دارد. در این راستا نتایج برخی از مهم ترین پژوهش های صورت گرفته مرتبط اشاره می شود: حبیبی با رویکرد مطالعاتی ذهنی در خیابان نیاوران تهران به بررسی خاطرات و نقش کالبد فیزیکی در پاسخگویی به احیاء هویت از دست رفته و معنای حس مکان در بافت های شهری پرداخت و یافته های پژوهش حاکی از آن بود که تاثیر پذیری مؤلفه حس تعلق در نمونه موردي با ۹۵ درصد اطمینان تأیید می شود و این متغیر تاثیر معناداری بر ارتقاء هویت مکان دارد (حبیبی، ۱۳۷۸: ۱۸). بهرام سیاوش پور و همکاران در مقاله خود با عنوان، "شناسایی مؤلفه های هویت ساز بومی بافت های تاریخی فرسوده شهری"^۷، به شناسایی مؤلفه های هویتمند بومی بافت های تاریخی شهری و شناسایی ویژگی های ارزشمند هویتی مناطق شهری قدیمی پرداخته اند. بررسی ها حاکی از آن است که مؤلفه های هویت ساز بومی در بافت تاریخی شامل شاخص های عینی و فیزیکی؛ ابعاد ذهنی؛ سبک های معماری، چارچوب های اجتماعی، عوامل سیاسی، اقلیمی، و فرهنگی می باشند (سیاوش پور و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۲). در پژوهش بمانیان و همکاران تحت عنوان، عناصر هویت ساز در معماری سنتی خانه های ایرانی، نمونه موردي خانه رسولیان یزد، حاکی از آن است که عناصر ساختاری بنا شامل ورودی خانه، هشتی، نمای بیرونی، حیاط و بررسی نما ارتباط بسیار نزدیکی با هویت برقرار کرده و نمود مؤلفه های هویت در نمای بیرونی توجه به باطن و نبود روزنی به بیرون

1. Halbox

2. walter Benjamin

3. Aldoorsi

4. Christiana Norberg Schultz

5. Christopher Alexander

6. Christine Boyer

است (بمانیان و همکاران، ۱۳۸۹: ۵۶). در مطالعات عزیزی و ارباب در مقاله خود با عنوان، *شناسایی و ارزیابی فرآیند شکل‌گیری هویت در شهرهای جدید؛ مطالعه موردي: شهر جدید هشتگرد، نتایج حاصله نشانگر آن است که خوانایی و قابلیت تشخّص، تعاملات اجتماعی، خاطره انگیزی و احساسات تعلق و وابستگی معیارهای شکل‌گیری هویت روزمان و فرصت هستند و از طریق شاخصهای تناسب، تعادل و نظم در بعد عینی و با معنا بودن، آرامش و خوانایی در بعد ذهنی هویت در بافت‌های قدیمی بازشناسایی می‌شود (عزیزی و ارباب، ۱۳۸۹: ۴۸). در ارتباط با مطالعات و کتب پژوهشی که زیرنظر سازمان‌ها و نهادهای علمی و دولتی بچاپ رسیده‌اند می‌توان به طرح جامع و طرح ساماندهی بافت قدیم و طرح بهسازی و نوسازی بافت فرسوده رشت و طرح بهسازی آرامگاه خواهر امام و محدوده اطراف آن اشاره کرد. دستاوردهای این طرح‌ها به علت توجه نکردن در بازشناسی دقیق الگوهای معماری در بافت‌های قدیمی و بالارزش، فقط تاحدودی منجر به ارائه راهبردهای بازآفرینی فرهنگی- اجتماعی و اقتصادی، بازآفرینی کالبدی غیرمسکونی و راهبردهای توسعه گردشگری شهر رشت شده است. اساساً نحوه برخورد با موضوع این پژوهش که در آن صرف نظر از نیازهای کمی، نیازهای روان شناختی و جنبه‌های کیفی و بدنبال آن رفتارهای شخصی و اجتماعی کاربران ملاک تعیین ویژگی‌های محیطی باشد از سبقه کمتری برخوردار است. به عبارتی دیگر، درجهت رسیدن به راهکارهای اثباتی، تحلیل و بررسی رابطه تعاملی میان محیط ساخته شده و نیازهای پایه و فرانیازهای کاربران می‌تواند از جنبه‌های تازه این تحقیق تلقی گردد. علاوه بر آن وجود ویژگیهای خاص هر مکان جغرافیایی و تعیین راهکارهای معماری برای آن که با ملاحظه پرهیز از تکرار و اقتباس صورت پذیرد، جنبه‌های دیگری از خلاقیت و بطبع تازگی را در خود مستتر خواهد داشت. موضوع هویت در بافت‌های قدیمی بالارزش نه تنها در ایران، بلکه در کشورهای دیگر نیز مورد بررسی و پژوهش قرار گرفته است. بر طبق مطالعات کوین لینچ معیارهایی برای نما و ظاهر مطلوب بیان می‌کند که عبارتند از: «تنوع، قابلیت شناسایی، سرزندگی، خاطره انگیزی، وضوح و خوانایی، سادگی، هویت، تهییج، مطابق با محیط». از نظر لینچ هویت در مناطق شهری را می‌توان در گستره وسیعی از ابعاد اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی تعریف نمود و در مورد نقصهای موجود در نمای خارجی به عوامل اختلال در خط افق و ناهمانگی در ارتفاع، اضافه کردن جزئیات نامناسب به نما و تغییر کنترل نشده رنگ‌ها و مصالح ساختمان‌ها اشاره نمود (لينچ، ۱۳۹۳: ۴۸). برطبق پژوهش و نظر "مامفورد" (۲۰۰۳) یک شهر یک دنیای سمبولیک در اجزای آن و به عنوان یک کل است. هر بخش از بافت شهر معنای خود را دارد؛ قسمتی از یک تصویر بزرگتر را منتقل می‌کند. یک معیار مهم که هویت مذکور را می‌سازد معماری است (Atalan, 2016: 124).*

رهنمود ما در راستای رسیدن به عوامل هویت ساز یک بوم در بافت تاریخی به عنوان قسمتی از یک کل باشد. برطبق پژوهش‌های صورت گرفته توسط تول¹، هویت بافت قدیمی به معنای هویت محلی یک شهر به عنوان یک مجموعه مهم در سیاست‌های توسعه اقتصادی و اجتماعی شهر است، زیرا «هویت» است که فضای شهری را به مکانی متمایز تبدیل می‌کند. حفظ هویت بافت قدیمی شهری صرفاً ویژگی‌های طراحی نیست، بلکه نتیجه یک فرآیند جمعی مبتنی بر تفسیر و روایت است.

هویت شهری یک زنجیره کمی و کیفی، ذهنی و عینی، مادی و معنوی، دارای بعد فضایی و زمانی، توانایی دعوت و شناسایی محیط در ابعاد متفاوتی است که افراد وابستگی‌های خاصی به آن دارند، ریشه در زمان حال و گذشته دارد و در آینده در اشکال مختلف ظاهر خواهد شد (Tolle, 2010: 348). طبق پژوهش‌های صورت گرفته "چپمن"²، در بسیاری از شهرهای جدید، ایجاد تسهیلات اجتماعی، گذران اوقات فراغت و تفریح، زمانی طولانی بعد از ساخت خانه ها آغاز می‌گردد و این در ایجاد حسن بیگانگی در میان مردم محل تأثیر می‌گذارد. وی با اشاره به اینکه شهرهای جدید، گاهی به دلیل یکنواختی و سادگی طرح آنها مورد نقد قرار می‌گیرند، معتقد است مکان‌ها می‌توانند توسط استفاده کنندگان تسخیر یا تصرف شوند. آنها تجارب فضایی بسیار متنوعی را فراهم آورده و به منطقه هویت می‌بخشنند (چپمن، ۱۳۸۴: ۳۶). برطبق پژوهش "الکساندر"³، هویت را تجسم کیفیتی بی‌نام می‌داند که مبنای اصلی حیات و روح هر انسان، شهر، بنا یا طبیعت است، اما نمی‌توان نامی بر آن گذاشت. از نظر وی، برای تعریف این کیفیت در بناها و شهرها، باید کار را با درک این مطلب شروع کرد که هویت هر فضا از تکرار مستمر الگوهای خاص از رویدادها در آن مکان، حاصل می‌شود. الگوی رویدادها همواره با الگوهای صوری خاصی در فضا، پیوندی ناگسستنی دارند (الکساندر، ۱۳۹۰: ۱۶۴).

روش پژوهش بافته‌ها

روش تحقیق، به لحاظ هدف کاربردی، به لحاظ ماهیت ترکیبی³ و گرداوری داده‌ها به دو شیوه اسنادی (مطالعات نظری و داده‌های توصیفی محله قدیمی منتخب) و میدانی (برداشت میدانی از خانه‌های منتخب) با تکینگ پرسشنامه به صورت سوالهای بسته در قالب طیف لیکرت (پنج طیف از بسیار کم تا بسیار زیاد) انجام گردید. در روش تجزیه و تحلیل، در بخش‌هایی از این تحقیق، با توجه به پیچیدگی در شناسایی معیارهای هویتی و همچنین سنجش میزان حس تعلق ساکنین

1. Tolle

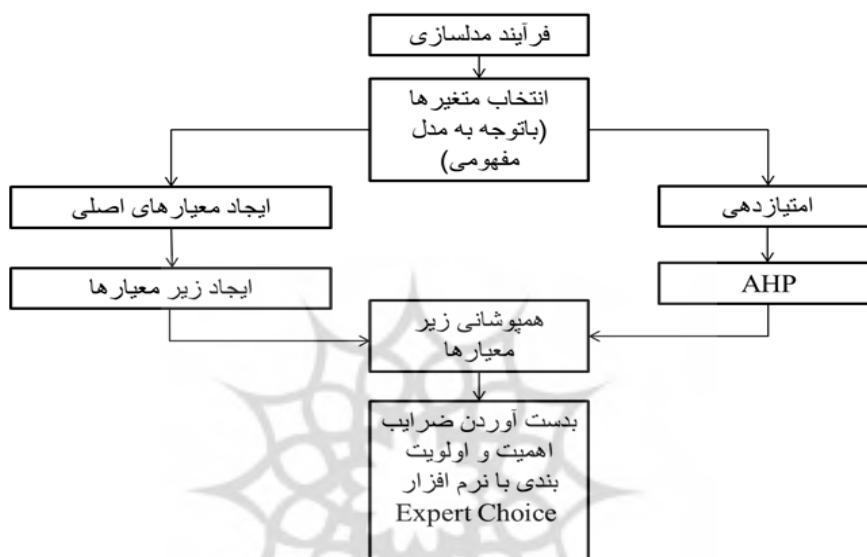
2. Chapman

3. Mixed methd research

نسبت مکان سکونت از رویکرد ترکیبی کمی و کیفی استفاده شده است. از این‌رو، بخش توصیفی براساس نوشتار، جداول نوشتاری و مقایسه‌های تصویری به صورت کیفی تحلیل شدند و در بخش‌های دیگر در پژوهش حاضر شاخصه‌های آماری، جداول، نمودارها به صورت کمیتی صورت گرفته است. البته در بخش‌هایی از این تحقیق، با توجه به نیازهای تحلیلی از مقایسه رویکردهای کمی و کیفی به روش ترکیبی نیز استفاده شده، تحلیل داده‌های کمی و کیفی این پژوهش توسط نرم افزار SPSS و GIS و فرآیند تحلیل سلسه مراتبی A.H.P^۱ توسط نرم افزار Expert Choice11 پذیرفته است. برای تعیین پایایی ابزار پرسشنامه تحقیق، از آزمون آلفای کرونباخ در نرم افزار SPSS استفاده شد که مقدار آن در پرسشنامه اول ۰/۷۱۷ و در پرسشنامه دوم ۰/۷۳۴ و در پرسشنامه سوم ۰/۷۵۸ با پایایی قابل قبول بودست آمده است. سپس با بررسی ادبیات مربوط به معیارهای سنجش شاخصها در این مرحله جدول فرآوانی میزان پاسخگویی شهروندان به پرسش‌های درون پرسشنامه جهت مقایسه ضرایب معیارهای زوجی توسط نرم افزار SPSS صورت پذیرفت و در جدول نه کمیتی ساعتی، مقایسه دودویی و زوجی شاخصها ضریب امتیاز تعیین گردید، درنهایت مقایسه‌هایی را بین معیارها و زیرمعیارهای تصمیم‌گیری انجام داده و ضرایب آن‌ها را نسبت به یکدیگر در نرم افزار Expert Choice11 تعیین و پس از شناسایی شاخص‌های ارزیابی هویتی و معیارهای کلی و زیرمعیارهای سنجش آن‌ها با استفاده از فرآیند سلسه مراتبی AHP در قالب سه مرحله: ۱- ساخت سلسه مراتبی، ۲- مقایسه‌های زوجی و ۳- وزن نهایی گزینه‌ها صورت پذیرفت و اولویت‌بندی معیارها در حفظ هویت مسکن محله ساغریسازان مشخص گردید. در این میان سنجش و ارزیابی هویت در هر فرضیه و در مجموع کل محله قدیمی ساغریسازان، از طریق وزن دهی به امتیازات معیارهای کلی درون پرسشنامه که شامل: ۱- حس تعلق به مکان سکونت، ۲- الگوهای معماري قدیمی مسکن، ۳- بافت قدیمی بالارزش، و اولویت‌بندی حفظ هویت در زیرمعیارهای به ترتیب شامل موارد زیر است: ۱- شناسایی مکان و حس تعلق به مکان سکونت ۲- رضایت مندی از سکونت ۳- مدت زمان سکونت ۴- عرصه‌های درونی و بیرونی ۵- رضایت مندی از سکونت ۶- خاطره انگیزی رویدادها ۷- ویژگی‌های کالبدی ۸- تمرکز و محصوریت ۹- احساس امنیت و خوانایی، به وسیله فرآیند تحلیل سلسه مراتبی A.H.P صورت پذیرفت. دو زیرمعیار، شامل "مدت زمان سکونت" و "رضایت مندی از سکونت" نیز به عنوان معیارهایی که به‌نظر می‌رسد دارای ارتباط معنادار با هویتمندی الگوهای معماري مسکن قدیمی هستند، در ابتدای پرسش نامه مورد توجه قرار گرفتند. در انتخاب نمونه‌ها با توجه به درنظر گرفتن جدول مورگان و با توجه به محدوده جمعیت بافت محله، حجم جامعه (N) شامل تعداد خانه‌های قدیمی بالارزش

1. Analytical Hierarchy Process

می‌باشد که بالای ۵۰ سال قدمت دارند و در حال حاضر افرادی که در خانه‌های قدیمی بالرزش محله ساغریسازان زندگی می‌کنند ۵۵ خانوار شناسایی شده است (در این گزینش جامعه آماری تلاش شد به تمامی اقشار استفاده کننده از خانه‌های بومی و قدیمی بالرزش واقع در محله ساغریسازان، شامل خانه‌هایی که ساکنین در حال حاضر سکونت دارند و خانه‌های تغییر کاربری و بازسازی شده، توجه شود). حجم نمونه (S) با توجه به تعداد حجم جامعه که ۵۵ خانوار بود، برطبق جدول مورگان ۴۷ خانوار در بافت قدیمی و بالرزش ساغریسازان انتخاب شده است. به عبارت دیگر شیوه تعزیزی و تحلیل داده‌ها در این پژوهش مشخصاً عقل و استدلال بوده است. با این بیان که از طریق استدلال استقرایی، شبیه سازی و مدلسازی که جملگی به کمک تفکر، تعقل و منطق صورت می‌گیرد، داده‌های گردآوری و ارزیابی و تحلیل شده است.

نمودار ۲- سلسله مراتب اولویت‌بندی معیارها در حفظ هويت

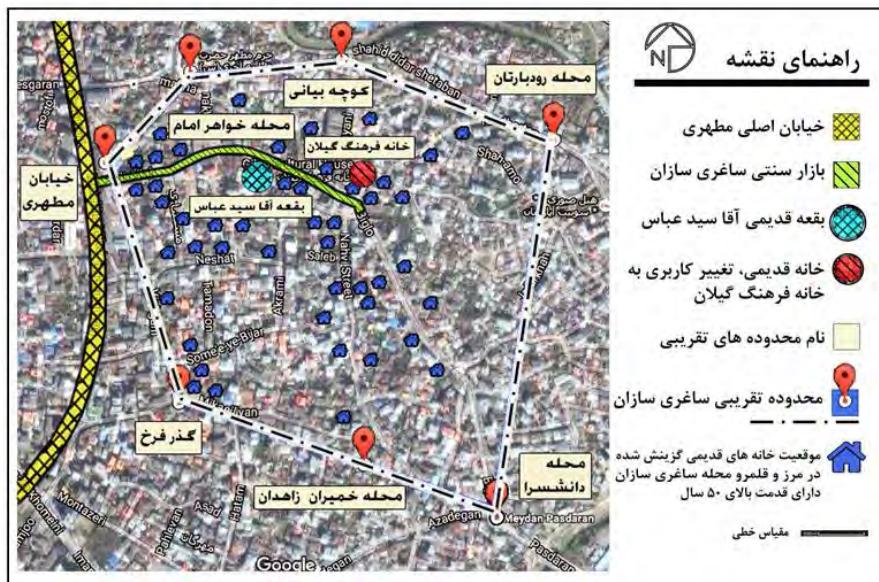
محدوده مورد مطالعه

شهر رشت در وضع طبیعی خود ، جزء کوچکی از جلگه گیلان است که در دشت‌های جنوبی دریای خزر واقع شده است . این جلگه در دو حد جنوبی و شمالی خود بین کوه‌های البرز و نوار ساحلی قرار دارد. این شهر، مرکز شهرستان و استان در طول جغرافیایی ۴۹ درجه و ۳۵ دقیقه‌ی شرقی واقع شده است. شهر رشت از شمال به دریای خزر و بندر انزلی، از جنوب به شهرستان رودبار، از شرق به شهرستانهای سیاهکل و آستانه اشرفیه و از غرب به شهرستانهای فومن، صومعه سرا و شفت منتهی می-

شود (شکل ۱). شهر رشت با مساحت ۱۴۶۷۰/۸ هکتار و جمعیت براساس آمار سال ۹۴ معادل ۶۹۸۰۱۴ نفر است که دارای بافت فرسوده و قدیمی مصوب به مساحت ۹۶۵/۶ هکتار می‌باشد که نسبت مساحت بافت فرسوده به سطح کل شهر رشت معادل ۰/۰۷ درصد نسبت به مساحت کل شهر می‌باشد (<https://www.amar.org.ir>، سرشماری نفوس و مسکن ایران-گیلان، ۱۳۹۴). محلات قدیمی و تاریخی شهر، ۸ محله به نام‌های کیاب، خمیران، چوماسرا، پسکیا، استادسرما، بازار، صیقلان، زاهدان بودند. به مرور با تغییرات عمرانی ناشی از طرح جامع اول در شهر و احداث معابر جدید و عریض، مرز محلات تغییر یافت، به عبارتی خیابان‌های نسبتاً عریض و جدیدالاحداث، قاطعانه ارتباطات کالبدی و عملکردی و روابط اجتماعی اهالی داخل محلات را جدا نموده و همراه با رودخانه‌های زرگوب و گوهروود مرزهای جدید محلات را رقم زد. به همین علت محدوده برخی محلات با محدوده گذشته آن متفاوت شد و نه تنها محدوده محلات، بلکه عنوانین محلات باقی مانده از دوره قاجار نیز تغییر کرد. ساغری‌سازان بخشی از محله بزرگ خمیران زاهدان است و از جمله محلات قدیمی و بالارزش شهر رشت محسوب‌امی- شود (شرکت مهندسی طرح و کاوش: ۱۳۸۶، ۳۴).

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی محله قدیمی ساغری‌سازان در شهر رشت نسبت به مقیاس کشوری، استانی و شهری (مأخذ: نگارنده، ۱۳۹۹، <https://www.google.com/maps/place/Rasht>، ۱۳۹۹)

شکل ۲- بزرگنمایی محدوده و موقعیت خانه های قدیمی گزینش شده در مرز و قلمرو محله ساغریسازان
(Source: <https://www.google.com/maps/place/Rasht>)

با بررسی هایی که در زمینه تاریخچه شکل گیری محلات در شهر رشت انجام شد، در این پژوهش " محله ساغریسازان " به عنوان قلمرو مکانی انتخاب شده است. ساغریسازان بخشی از محله بزرگ زاهدان است و از جمله محلات قدیمی شهر رشت محسوب می شود. این محله با مساحتی بالغ بر ۵۶ هکتار، ۲۱۱۰ خانوار را در خود جای داده است (شکل ۲).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

شکل ۳- نقشه و عکس پاناراما از خیابان اصلی ساغریسازان، بازار سنتی و دسترسی به خانه های بومی

به گفته خمامی زاده: "ساغریسازان محدوده گسترده‌ای است دربخش خاوری رشت، از خاور به رودخانه سیاه رودبار (صیقلان رودبار) و یا (زرجوب) و از باختر بعد از مدرسه حاج سمیع به گذر (معین‌السلطنه) از شمال بعد جیرباغ، یهودی تپه و رودبارستان به قسمت دیگری از رودخانه‌ی زرجب (خواهramام) و ازجنوب به خمیران زاهدان و بخشی از خیابان (آزادگان) امروزی می‌رسید. بسته‌ی که این محله و محله‌ی صیقلان درآن واقع شده‌اند، باتوجه به بلندی نسبی این بستر نسبت به زمین‌های شمالی و جنوبی آن که گود افتاده و در بسیاری از جاه‌ها آبگیر می‌باشد، می‌بینیم بصورت نواری خاوری باخته‌ی از صیقلان تا پل چماسرکشیده شده است و سبب شده است تا محله‌های زیادی درمرکز و شمال و جنوب آن شکل بگیرد و مورد استفاده بخش‌های خصوصی و دولتی واقع شوند. وجود چشممه‌های فراوان با آب گوارا مانند چشممه‌ی "ولی بزرگوار" در پل عراق و چشممه‌ی "چماسرک" که متأسفانه هر دو در اثر بی‌توجهی مردم و مسئولان کور و بی‌استفاده مانده‌اند، عامل دیگری برای انتخاب این بستر جهت احداث مسکن بوده است« (Хمامی زاده، ۱۳۹۰، ۲۹). باتوجه به اینکه ناحیه مورد مطالعه جزء بافت قدیمی شهر رشت می‌باشد، واحد عناصر با ارزش قدیمی است. برخی از این اینیه که به ثبت میراث فرهنگی نیز رسیده‌اند، مرمت شده و هم‌اکنون به عنوان فضاهای اداری و فرهنگی مورد استفاده‌اند. اما بسیاری از اینیه بالارزش قدیمی این

ناحیه خصوصاً در اطراف حرم خواه را مام، دچار فرسودگی شدید کالبدی بوده که در صورت مرمت و بازسازی در کاربری‌های مناسب، پتانسیل فراوانی در تبدیل شدن به بناهای بالرزاش محدوده را دارند (شکل ۳).

یافته‌های پژوهش

در این میان سنجهش و ارزیابی هویت در هر فرضیه و در مجموع کل محله قدیمی ساغری‌سازان، از طریق وزن دهی به امتیازات معیارها توسط خروجی داده‌های پرسشنامه با استفاده از نرم افزار SPSS شامل ۳ گزینه زیر می‌باشد (به علت نشانختن واژه‌های فارسی در نرم افزار Expert Choice هریک از معیارها و زیرمعیارها به انگلیسی برگردان و در فیلدهای تحلیلی اعمال شدند):

۱. الگوهای معماری قدیمی مساکن^۱: اکثر ساکنین این بخش خانوارده قدیمی هستند، اما خوانایی و قابلیت تشخیص خانه‌ها نسبت به بافت در این مکان بالا است.
۲. حس تعلق به مکان سکونت^۲: اگر چه ساکنین زیادی در این محله قدیمی وجود ندارد، اما واقعی و رویدادها و عناصر خاطره‌انگیز در این محله قدیمی شدید است.
۳. بافت قدیمی بالرزاش^۳: اگرچه احساس تعلق و وابستگی ساکنین خانه‌ها نسبت به محله زیاد است، اما پس از ساخت و سازهای جدید هویتی برای این بخش وجود ندارد.

طی مطالعات صورت گرفته ۹ گزینه^۴ برای زیرمعیارها وجود دارد، معیارها عبارت بودند از:

۱. خاطره‌انگیزی رویدادها^۵

۲. احساس امنیت و خوانایی^۶

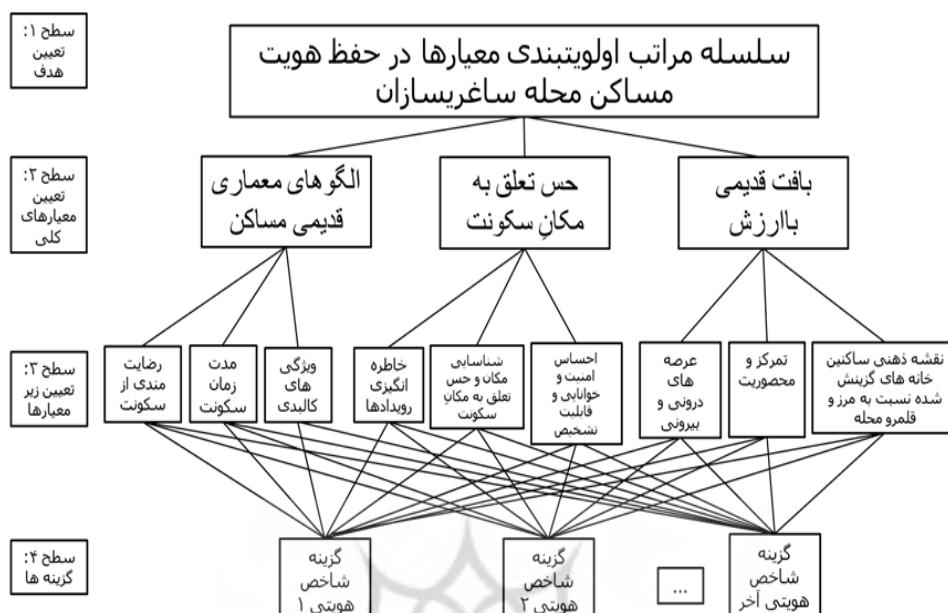
۳. شناسایی مکان و حس تعلق به مکان سکونت^۷

۴. رضایت مندی از سکونت^۸

۵. مدت زمان سکونت^۹

۶. ویژگی‌های کالبدی^{۱۰}

-
1. Old House Architecture Patterns
 2. Sense of belonging to the place of residence
 3. Precious old texture
 4. Alternative
 5. Memorable events
 6. Feel safe and readable
 7. Identification and sense of belonging to the place of residence
 8. Residence Satisfaction
 9. Duration of residence
 10. Physical features

۷. نقشه ذهنی ساکنین^۱۸. تمرکز و مخصوصیت^۲۹. عرصه های درونی و بیرونی^۳

نمودار ۳- ساخت سلسله مراتبی اولویت‌بندی شاخصهای ارزیابی معیارهای هویتی در محله

مرحله دوم، مقایسه زوجی: در این مرحله خبرگان مقایسه هایی را بین معیارها و زیرمعیارهای تصمیم‌گیری انجام داده و امتیاز آنها را نسبت به یکدیگر تعیین می‌کنند. این مقایسه‌ها براساس جدول نه کمیتی انجام می‌شود (جدول ۲). ارجحیت یک گزینه یا عامل نسبت به خودش مساوی با یک است، لذا اصل معکوس بودن یک عامل نسبت به دیگری و ارجحیت یک برای یک عامل یا گزینه نسبت به خودش، دو خاصیت اصلی ماتریس مقایسه‌ای دو به دویی در فرآیند AHP هستند.

- پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی
1. The inhabitants' mental map
 2. Focus and Confidentiality
 3. Internal and external arenas

جدول ۲- جدول نه کمیتی ساعتی مقایسه دودویی شاخصه (Bertolini, 2006: 424)

توضیحات	تعاریف	تعاریف	امتیاز
در تحقق هدف، دو شاخص اهمیت مساوی دارند.	اهمیت مساوی	Equally preferred	۱
تجربه نشان می دهد که برای تحقق هدف، اهمیت آن دکی بیشتر از ز است.	اهمیت اندکی بیشتر	Moderately preferred	۳
تجربه نشان می دهد که برای تحقق هدف، اهمیت آن بیشتر از ز است.	اهمیت بیشتر	Strongly preferred	۵
تجربه نشان می دهد که برای تحقق هدف، اهمیت آن خیلی بیشتر از ز است.	اهمیت خیلی بیشتر	Very strongly preferred	۷
اهمیت خیلی بیشتر نسبت به ز به طور قطعی به اثبات رسیده است.	اهمیت مطلق	Extremely preferred	۹
هنگامی که حالت میانه وجود دارد.	ترجیحات بینابین	Intermediate values	۸ و ۹

در این مرحله جدول فرآونی میزان پاسخگویی شهروندان به پرسش‌های درون پرسشنامه جهت مقایسه ضرایب معیارهای زوجی توسط نرم افزار SPSS صورت پذیرفت و در جدول نه کمیتی ساعتی مقایسه دودویی شاخص‌ها ضریب امتیاز تعیین گردید، درنهایت مقایسه هایی را بین معیارها و زیرمعیارهای تصمیم‌گیری انجام داده و ضرایب آن‌ها را نسبت به یکدیگر در نرم افزار Expert Choice تعیین گردید.

جدول ۳- ضریب بدست آمده از جدول فرآونی در نرم افزار SPSS پاسخگویی شهروندان به پرسش‌های درون پرسشنامه جهت مقایسه ضرایب معیارهای زوجی

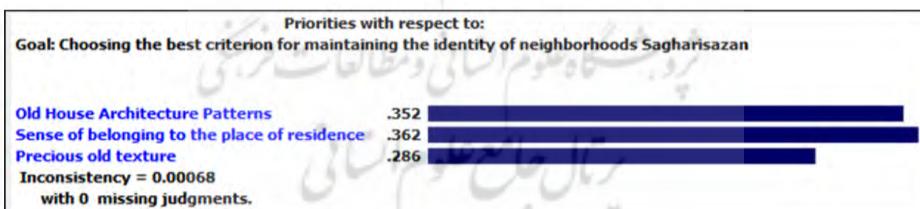
ضریب بدست آمده از جدول فرآونی در نرم افزار SPSS	تعاریف انگلیسی در نرم افزار Expert Choice	زیرمعیارها	معیارهای کلی	ردیف
۷۵٪ راضی از مکان سکونت - ضریب امتیاز ۷	Residence Satisfaction	رضایت مندی از سکونت	الگوهای معماری قدیمی مساکن	۱
۶۵٪ بیش از ۳۰ سال ساکن محله - ضریب امتیاز ۵	Duration of residence	مدت زمان سکونت	% ۶۴ کالبدی	
۵۳٪ موافق وجود عناصر کالبدی بومی - ضریب امتیاز ۲	Physical features	ویژگی‌های کالبدی	ضریب	

امتیاز ۵				
۲	حس تعلق به مکان سکونت %۵۶ ضریب امتیاز ۳	خاطره انگیزی رویدادها	Memorable events	۶۲٪ مکان های مذهبی و وجود خانه های قدیمی- ضریب امتیاز ۵
۳	بافت قدیمی بالرزش %۵۹ ضریب امتیاز ۳	احساس امنیت و خوانایی	Feel safe and readable	۵۶٪ امنیت و خوانایی محله - ضریب امتیاز ۳
۳	نقشه ذهنی ساکین	شناسایی مکان و حس تعلق به مکان سکونت	Identification and sense of belonging to the place of residence	۵۱٪ حس تعلق به مکان سکونت - ضریب امتیاز ۲
۳	الگوهای معماري قدیمی مساکن	نقشه ذهنی ساکین	The inhabitants' mental map	۵۲٪ شناخت نقشه ذهنی در محله - ضریب امتیاز ۲
۱	حس تعلق به مکان سکونت	-	Focus and Confidentiality	۴۷٪ تمرکز و مخصوصیت خانه نسبت به دیگر بناها - ضریب امتیاز ۱
۱	بافت قدیمی بالرزش	-	Internal and external arenas	۷۹٪ عرصه درونی وجودی- ضریب امتیاز ۷

جدول زیر نشان دهنده اهمیت ضریب نسبی معیارهای کلی که توسط نرم افزار SPSS صورت پذیرفت می باشد. ضریب نرخ ناسازگاری مقایسه زوجی این معیارها 0.00068 بوده که نشان دهنده دقیق قابل قبول این مقایسه زوجی است.

جدول ۴- ماتریس ارجحیت نسبی معیارهای کلی

معیارهای کلی	الگوهای معماري قدیمی مساکن	حس تعلق به مکان سکونت	بافت قدیمی بالرزش
الگوهای معماري قدیمی مساکن	۱	۵	۳
حس تعلق به مکان سکونت	-	۱	۳
بافت قدیمی بالرزش	-	-	۱

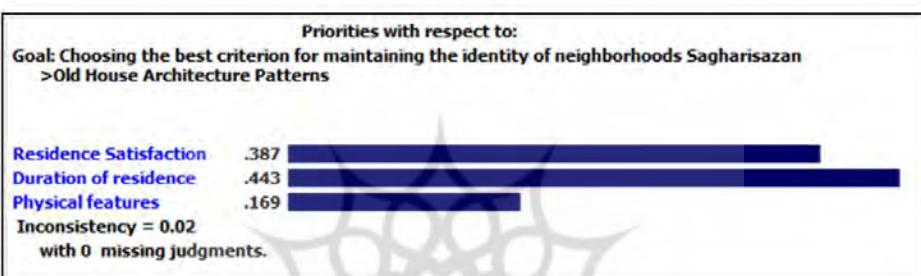

نمودار ۴- نرخ ناسازگاری مقایسه زوجی ضرایب معیارهای کلی

پس از مقایسه معیارهای کلی سنجش شاخص‌های ارزیابی حفظ هویت مسکن محله ساغری‌سازان، زیرمعیارهای هریک از معیارهای کلی بصورت زوجی با یکدیگر مقایسه می‌شوند. جدول زیر نشان دهنده اهمیت نسبی معیارهای الگوهای معماری قدیمی مسکن از نتایج تحلیلی در نرم افزار SPSS می‌باشد. نرخ ناسازگاری مقایسه زوجی زیر معیارهای الگوهای معماری قدیمی مسکن ۲۰٪ است که نشان دهنده دقت بسیار بالای این مقایسه زوجی است.

جدول ۵- ماتریس ارجحیت نسبی زیر معیارهای الگوهای معماری قدیمی مسکن

ویژگی‌های کالبدی	مدت زمان سکونت	رضایت مندی از سکونت	معیارهای الگوهای معماری قدیمی مسکن
۲	۷	۱	رضایت مندی از سکونت
۵	۱	-	مدت زمان سکونت
۱	-	-	ویژگی‌های کالبدی

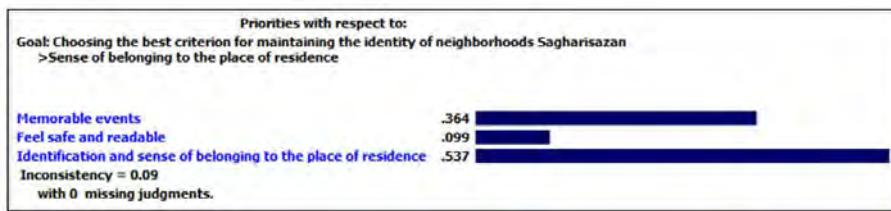
نمودار ۵- نرخ ناسازگاری مقایسه زوجی ضرایب زیر معیارهای الگوهای معماری قدیمی مسکن

جدول زیر نشان دهنده اهمیت نسبی زیرمعیارهای حس تعلق به مکان سکونت از نتایج تحلیلی در نرم افزار SPSS می‌باشد. نرخ ناسازگاری مقایسه زوجی معیارهای حس تعلق به مکان سکونت ۹٪ است که نشان دهنده دقت بسیار بالای این مقایسه زوجی است.

جدول ۶- ماتریس ارجحیت نسبی زیر معیارهای حس تعلق به مکان سکونت

احساس امنیت و خوانایی و قابلیت تشخیص	شناسایی مکان و حس تعلق به مکان سکونت	خاطره انگیزی رویدادها	معیارهای حس تعلق به مکان سکونت
۳	۵	۱	خاطره انگیزی رویدادها
۲	۱	-	شناسایی مکان و حس

۱	-	-	تعلق به مکان سکونت احساس امنیت و خوانایی و قابلیت تشخیص
---	---	---	---

نمودار ۶- نرخ ناسازگاری مقایسه زوجی ضرایب زیر معیارهای حس تعلق به مکان سکونت

جدول زیر نشان‌دهنده اهمیت نسبی معیارهای بافت قدیمی بازرس از نتایج تحلیلی در نرم افزار SPSS می‌باشد. نرخ ناسازگاری مقایسه زوجی معیارهای بافت قدیمی بازرس ۸۷۷/۰۰ است که نشان دهنده دقیق بسیار بالای این مقایسه زوجی است.

جدول ۷- ماتریس ارجحیت نسبی زیر معیارهای بافت قدیمی بازرس

معیارهای بافت قدیمی بازرس	عرصه های درونی و بیرونی	تمرکز و محصوریت	نقشه ذهنی ساکنین خانه های گزینش شده نسبت به مرز و قلمرو محله
عرصه های درونی و بیرونی	۱	۲	۷
تمرکز و محصوریت	-	۱	۱
نقشه ذهنی ساکنین خانه های گزینش شده نسبت به مرز و قلمرو محله	-	-	۱

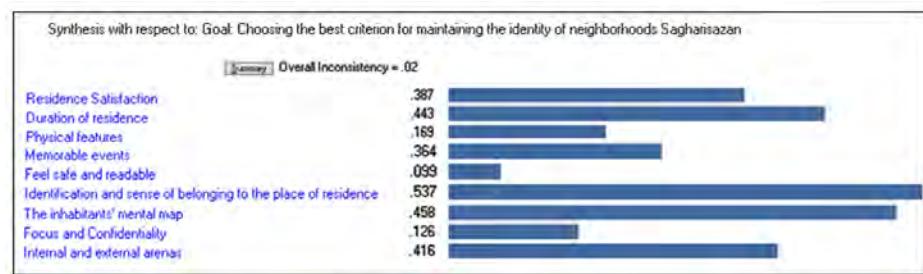
نمودار ۷- نرخ ناسازگاری مقایسه زوجی ضرایب زیر معیارهای بافت قدیمی بازرس

نتیجه‌گیری

باتوجه به تحلیل‌های نظری و میدانی صورت گرفته می‌توان گفت تعاریف حس تعلق به مکان، تصورات درون ذهنی انسان را در ارتباط با محیط انسان ساخت نشان می‌دهد و این مفهوم از یک جنبه ریشه در ساختار پدیدارشناسی و تجربه‌های ذهنی همچون خاطره، فرهنگ، تاریخ، سنت، اجتماع و غیره دارد و از جنبه دیگر متأثر از رویکردهای عینی و بیرونی در محیط مانند علوم تجربی و طرح... است و این خود نشان‌دهنده این مطلب است که حس تعلق به مکان و خاطره جمعی مفهوم پیچیده از احساسات و دلбستگی انسان نسبت به محیط ساخته شده است که در اثر تعاملات اجتماعی و رفتاری و استفاده انسان از مکان به وجود می‌آید؛ از این‌رو، عامل بسیار مهمی که در ارتقای حس تعلق به مکان محله قدیمی در بعضی افراد وجود دارد، وجود ارتباطات غنی و قوی انسانی موجود در ارتباط برقرار کردن با عناصر هویت بخش تزیینی و قدیمی در خانه‌ها و حتی سیمای و منظر سنتی محله است، که باعث می‌شود باوجود مشکلات بسیاری که این مکان‌های سکونتی دارد، تعدادی از افراد و خانوارهایی که زمان زیادی را در این محله سپری کردند، حس تعلق داشته باشند. باتوجه به واقعیت‌های مذکور و خلاصه بسیار بزرگی که در این زمینه وجود دارد، در این مقاله کوشاش گردید تا با بهره‌گیری از ادبیات موجود در زمینه احراز هویت مساکن قدیمی بازرس به سوال اصلی طرح که عبارت است از اینکه: باتوجه به شاخص‌های هویت معماری مساکن قدیمی بازرس ساغری‌سازان اولویت‌بندی آن‌ها چگونه است؟ پاسخ داده شود و مبنایی مستدل و متقن برای ارزیابی هویت معماری و تصمیم‌سازی در مورد توسعه یا عدم توسعه آن‌ها ارائه گردد.

برای دستیابی به این مهم ابتدا با استفاده از شاخص‌های مطالعاتی جامع که اساس آن را در دیدگاه‌های کریستین نوربرگ شولتس که به نوبه خود از آرای مارتین هایدگر متأثر بوده، شکل گرفته است. امتیازدهی و سطح بندی حس تعلق به مکان سکونتی در محله ساغری‌سازان با استفاده از جدول جنیفر کراس به عنوان مکمل نظریات شولتس انتخاب شد. در ضمن، بر حسب نظریات و جدول مراتب هفتگانه که ادوارد رلف در زمینه سلسله مراتب دیالکتیک عرصه درونی- عرصه بیرونی ارائه نموده، نتایج مصاحبه‌ها درخصوص سلسله مراتب عرصه درونی و بیرونی خانه‌های قدیمی بازرس در محله ساغری‌سازان مورد تحلیل قرار گرفت. از این‌رو، نتایج نرخ ناسازگاری کل ساختار سلسله مراتبی و اولویت‌بندی معیارها در حفظ هویت مساکن محله ساغری‌سازان به شرح زیر می‌باشد:

در صورتیکه نرخ سازگاری ۰/۱ یا کمتر باشد، بیانگر سازگاری در مقایسات است و اعتبار پاسخ‌دهنده ها تأیید می‌گردد. در تحقیق حاضر نرخ ناسازگاری معیارها و زیرمعیارها با استفاده از نرم افزار Expert Choice محاسبه شد؛ این ضریب‌ها همانطور که در قسمت مقایسه‌های زوجی بیان شده است همگی کمتر از ۰/۱ هستند. نرخ ناسازگاری کل ساختار سلسله مراتبی نیز با استفاده از همین نرم افزار محاسبه گردیده و برابر با ۰/۰۲ است که از ۰/۱ کمتر می‌باشد.

نمودار ۸- نتایج نرخ ناسازگاری کل ساختار سلسله مراتبی اولویتبندی معیارها در حفظ هویت مساقن محله ساغریسازان

از این رو اولویتبندی حفظ هویت در معیارهای اصلی به ترتیب شامل موارد زیر است:

- ۱- حس تعلق به مکان سکونت $20/362$ ؛ ۲- الگوهای معماری قدیمی مساکن $20/352$ ؛ ۳- بافت قدیمی بالرزش $20/286$ و اولویتبندی حفظ هویت در زیرمعیارهای به ترتیب شامل موارد زیر است:
- ۱- شناسایی مکان و حس تعلق به مکان سکونت $20/537$ ؛ ۲- نقشه ذهنی ساکنین $20/458$ ؛ ۳- مدت زمان سکونت $20/443$ ؛ ۴- عرصه های درونی و بیرونی $20/416$ ؛ ۵- رضایت مندی از سکونت $20/387$ ؛ ۶- خاطره انگیزی رویدادها $20/169$ ؛ ۷- ویژگی های کالبدی $20/126$ ؛ ۸- تمرکز و محصوریت $20/126$ ؛ ۹- احساس امنیت و خوانایی $20/99$.

نتایج حاکی از آن است که از بین ۹ زیر معیار شاخص هویت در محله مورد مطالعه، معیار شناسایی مکان و حس تعلق به مکان سکونت، دارای سطح اولیت $20/537$ می باشد که بیشترین ضریب معیار نسبت به دیگر معیارها را به خود اختصاص داده است. در خاتمه می توان استفاده از سایر تکنیکها نظر بر برنامه ریزی خطی و منطق فازی را به عنوان روش هایی جایگزین برای اولویتبندی شاخص های ارزیابی معیارهای حفظ هویت مساقن قدیمی بالرزش به محققانی که به موضوع حاضر علاقمند هستند پیشنهاد نمود.

منابع

- آزاد، زهراء؛ پرتوی، پروین (۱۳۹۱). بررسی تطبیقی جایگاه میادین تهران در حفظ و ارتقای خاطره جمعی شهروندان (نمونه موردنی: میدان تجریش و میدان بهارستان، فصلنامه مطالعات شهری، ۱(۴): ص ۲-۱۲).
- الکساندر، کریستوفر (۱۳۹۰). معماری و راز جاوده‌نگی (راهی زمان ساختن)، ترجمه مهداد قیومی بیدهندی، چاپ سوم، تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
- برایان، لاوسون (۱۳۹۱). زبان فضا، ترجمه علیرضا عینی فر و فواد کریمیان، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- بنانیان، محمدرضا؛ غلامی رستم، نسیم و رحمت پناه، جنت (۱۳۸۹). عناصر هویت‌ساز در معماری سنتی خانه‌های ایرانی؛ نمونه موردنی خانه رسولیان یزد، مطالعات هنر اسلامی، ۳(۹۵): ص ۹۹-۱۸.

- برتوی، پروین (۱۳۹۲). پدیدار شناسی مکان، تهران: انتشارات شادرنگ.
- چپمن، دیوید (۱۳۸۴). آفرینش محلات و مکان‌ها در محیط انسان ساخت، ترجمه شهرزاد فربادی و منوچهر طبیبیان، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- حیبیی، سید محسن (۱۳۷۸). فضای شهری، حیات واقعه‌ای و خاطرات جمعی، مجله صفحه، بهار و تابستان، ۹(۲۸): ص ۲۱-۱۶.
- خمامی زاده، جعفر (۱۳۹۰). ساغریسازان یکی از قدیم‌ترین محله‌های رشت- براساس خاطراتی فروزن برهفتاد سال از دیده‌ها و شنیده‌ها و خوانده‌ها، مجموعه مقالان گیلان شناسی به کوشش م.پ. جكتاجی، رشت: انتشارات گیلکان.
- رضازاده، راضیه (۱۳۸۰). بحران ادراکی- رفتاری در فضای شهری، مجله شهرداری‌ها، ویژه نامه شماره ۵: ص ۱۶-۴.
- سیاوش‌پور، بهرام؛ آبرون، علی اصغر و اسعده جعفرآباد، سارا (۱۳۹۸). شناسایی مؤلفه‌های هویت‌ساز بومی بافت‌های تاریخی فرسوده شهری، نشریه اختصاصی معماری و شهرسازی ایران معماری‌شناسی، ۱۲(۲): ص ۱۲-۶.
- شرکت مهندسی طرح و کاوش (۱۳۸۶). طرح جامع شهرستان رشت، با همکاری مهندسی مشاور شهرسازی، تهران: معماری و گردشگری پارسوماش.
- عزیزی، محمد مهدی و ارباب، پارسا (۱۳۸۹). شناسایی و ارزیابی فرآیند شکل‌گیری هویت در شهرهای جدید؛ مطالعه موردی: شهر جدید هشتگرد، هنرهای زیبا معماری و شهرسازی، ۱۵(۱): ص ۹۸-۵۳.
- عنانهاد، محمود؛ غلامعلی‌زاده، حمزه و اسدی ملک‌جهان، فرزانه (۱۳۹۸). سنجش حس تعلق به مکان و حفظ هویت واحدهای مسکونی در محله شهری، مطالعه موردی: محله قدیمی ساغریسازان رشت، فصلنامه پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، دانشگاه پیام نور، ۱۰(۱): ص ۸۸-۷۳.
- عنانهاد، محمود؛ غلامعلی‌زاده، حمزه و اسدی ملک‌جهان، فرزانه (۱۳۹۸). سنجش نقش خاطره جمعی در فرآیند احیای خانه‌ها و بافت قدیمی ساغریسازان رشت، فصلنامه معماری و شهرسازی آرمانشهر، تهران: ۲۷(۱۲): ص ۱۴۴-۱۳۱.
- فی، زهره؛ بیرون‌نژاده، مریم؛ سبحانی، نوبخت و سلطان‌زاده، اکبر (۱۳۹۶). تحلیل جایگاه تعاونی‌های مسکن در نظام برنامه‌ریزی مسکن در ایران، فصلنامه پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، دانشگاه پیام نور، ۱(۸): ص ۹۴-۷۷.
- گیدنژ، آتنوئی (۱۳۷۸). تجدد و تشخیص، ترجمه ناصر موقیان، تهران: نشر نی.
- لینچ، کوین (۱۳۸۷). سیماهی شهر، ترجمه منوچهر مزینی، چاپ هشتم، تهران: مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران.
- لینچ، کوین (۱۳۹۳). تئوری شکل شهر، ترجمه سید حسین بحرینی، چاپ ششم، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- ممتاز، فریده (۱۳۷۹). جامعه‌شناسی شهر، تهران: شرکت سهامی انتشار.
- مرکز آمار ایران (۱۳۹۴). سرشماری عمومی نفوس و مسکن ایران- گیلان.
- نوربرگ- شولتس، کریستیان (۱۳۹۳). روح مکان: به سوی پدیدارشناسی معماری، ترجمه محمدرضا شیرازی، تهران: رخداد نو.

- Altman, Irwin., Low, Setha M. (1992). *Place attachment*. (3th Ed.). New York: Plenum Press.
- Atalan, Özlem (2016). *Continuity of regional identity: A case study of facade elements in traditional Çeþme houses*. A[Z ITU Journal of the Faculty of Architecture, 13(2),pp: 121 - 131.
- Bertolini, Massimo., Braglia, Marcello. (2006). *Application of the AHP methodology in making a proposal for a public work contract*, International Journal of Project Management. 24 (2): 422-430.
- Brown, Barbara., Werner, Carol. (1985). *Social Cohesiveness, Territoriality and Holiday Decoration*, Journal of Environment and Behavior.17 (5): 539–565.
- Canter, David. (1977). *The Pschology of place*. London: The Architectural Press Ltd.
- Chang, Kuei-Feng., Chiang, Che-Ming. Chou, Po-Cheng. (2007). *Adapting aspects of GBTool 2005—searching for suitability in Taiwan*, Building and Environment. 42: 310–316.
- Çimren, Emrah., Çatay, Bülent., Budak, Erhan. (2007). *Development of a machine tool selection system using AHP*, International Journal of Advanced Manufacturing Technology. 35: 363–376.
- Dey, Prasanta Kumar., Ramcharan, Eugene. (2000). *Analytic hierarchy process helps select site for limestone quarry expansion in Barbados*, Journal of Environmental Management. 88(4): 1384-1395.
- Google, Map. (2019). Iran-Rasht. from <https://www.google.com/maps/place/Rash>.
- Proshansky, Harold M. (1983). *The City and Self-Identity, Environment and Behavior*. 10 (2): 147-169.
- Relph, Edward. (1976). *Place and Placelessness*. London: pionnt.
- Riley, Robert. (1992). *Attachment to the Ordinary Landscape*, Place Attachment. 12: 13-35.
- Stedman, Richard C. (2003). *Is it really just a social cinstruction? The construction of the phical environment to sense of place*, Socity & Natural Resources, 16(8): 671-685.
- Smith, Andrew. (2016). *Events in the City; Using Public Spaces as Event Venues*. London & New York: Routledge.
- Sun-Young, Rieh. (2003). Boundary and Sense of Place in Traditional Korean Dwelling, Sungkyun Journal of East Asian studies, 2(3): 22-36.
- Tolle, Alexander (2010). *Urban identity policies in Berlin: From critical reconstruction to reconstructing the Wall*. Cities,Vol 27, No 5,pp: 348-357.
- Willams, Daniel R., Vaske, Jerry J. (2003). *The measurement of place Attachment: validity and generalizability of a psycholometric approach*, Forest Science, 49 (6): 830-840.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی